

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ
Comparison of the English Academic Achievement for students in
Mathayom 1 by Using Exercises with Traditional Teaching in
Bannonggowittaya School

รวีวรรณ ภูประดิษฐ์¹ อรุณช ลิ้มศิริ²

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม (4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา อำเภอยะบะดี จังหวัดลพบุรี จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยวิธีจับสลาก แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 40 คน (2) กลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 9 แผน (2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบปกติ จำนวน 9 แผน (3) แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 9 เล่ม และ (4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ดังนี้ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.47–0.60 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.40–0.93 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ การทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า (1) แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.96/82.22 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 (2) ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาานวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

E-mail : amaing_wilairuk@hotmail.com

² รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

E-mail : Nui999oranuch@yahoo.com

คำสำคัญ: แบบฝึกเสริมทักษะ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ, การสอนแบบปกติ

Abstract

The object of this quasi-experimental research were (1) to create and find effective skills training for Mathayom 1 students to be effective and develop the efficiency of skill practice exercises to reach the efficiency criterion 80/80 (2) to compare the effects of Learning between pretest and posttest of experimental group. (3) to compare the effects of Learning between pretest and posttest of control group. (4) to compare the English academic achievement of Mathayom 1 students through skill practice exercises and traditional teaching. The samples were recruited through purposive sampling as they were the advice of the researcher consisted of 80 Mathayom 1 students during the second semester of the academic year 2019 from Bannonggowittaya School. The researcher divided the sample group into 2 groups: (1) The experimental has been taught with skill practice exercises (2) The control group has been taught with conventional teaching. The instruments used for this study included (1) 9 the skill training lesson plans with the skill practice exercises (2) 9 conventional teaching lesson plans. (3) 9 skill practice exercises and (4) The academic achievement test in English subject which constructed 30 items and had the quality in content validity. The item difficulty ranged between 0.47–0.60, the item discrimination ranged between 0.40-0.93 and the overall reliability was .95. The statistics used in data analysis as mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.) and independent sample t-test score.

The results of research found that: (1) The efficiency of skill practice exercises for grade 7 students were 81.96/82.22 which higher than the efficiency criterion 80/80 (2) The academic achievement of students after learning with the skill practice exercises was higher than before the treatment at the statistical significant .05 (3) The academic achievement of students after learning with conventional teaching was higher than before the treatment at the statistical significant .05 (4) The academic achievement of Mathayom 1 students were through the skill training lesson plans with the skill practice exercises and those of control group with traditional teaching were significantly different at the .05 level.

Keywords: Exercises, English learning Achievement, Traditional Teaching

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ในสังคมปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการประกอบอาชีพ การแสวงหาความรู้ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ที่หลากหลายของชุมชนโลก ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้น เข้าใจความแตกต่างของวัฒนธรรมและภาษาตามขนบธรรมเนียมประเพณี รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551: 1)

จากสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังมีปัญหาอยู่มาก ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนแบบเก่า ยึดตัวครูผู้สอนเป็นศูนย์กลาง จึงทำให้เด็กไทยมีปัญหาทางการสื่อสารวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารให้ถูกต้องและสมบูรณ์ สอดคล้องกับโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องเร่งทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรภาษาต่างประเทศให้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาตามแบบธรรมชาติ และต้องพัฒนาให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษทุกคนฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีพร้อมกันด้วย (จารึก อยะวงค์ : 2556)

จากผลการสำรวจความสามารถทางภาษาตั้งแต่ปี 2009 – 2015 ของบริษัท Education First พบว่าประเทศไทยมีคะแนนอยู่ในระดับต่ำมากติดต่อกันจนถึงปัจจุบัน (ดัชนีความสามารถภาษาอังกฤษ, 2015) และผลคะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) พบว่า คะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วประเทศตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 – 2557 มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินที่สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับโรงเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2561 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา พบว่า นักเรียนมีคะแนนสูงสุด 79 คะแนน และคะแนน 18.25 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 48.09 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 24 มีนาคม 2562) ซึ่งคะแนนเฉลี่ยนี้นั้นต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินที่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ จากการศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าวพบว่า การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่น่าเบื่อสำหรับผู้เรียน อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในระดับต่ำ ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงพัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Adjective ขึ้น เนื่องจากเป็นไวยากรณ์พื้นฐานภาษาอังกฤษที่นักเรียนควรรู้เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะต่างๆ ให้เกิดขึ้น และยังมีผลดีต่อการพัฒนาการเรียนในระดับสูงต่อไป

แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ ให้มีความรู้มากขึ้นได้ฝึกด้วยตนเอง เกิดความมั่นใจที่จะเรียนรู้ ดังที่ สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2535, หน้า 173-175) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกที่เกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษสรุปคือ เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้นักเรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ช่วยเสริมให้ทักษะคงทนโดยการฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ ฝึกซ้ำๆ หลายครั้ง เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการ ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ขณะเมื่อเด็กทำแบบฝึกจะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันที่ ส่วนการจัดแบบฝึกเป็นรูปเล่มจะทำให้เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อ รวมทั้งช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนตนเองได้อย่างเต็มที่ ช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียนทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆ มากขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ ในโรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 122 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก (Simple random Sampling) ครั้งที่ 1 กลุ่มทดลอง ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 40 คน ใช้วิธีการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และครั้งที่ 2 กลุ่มควบคุม ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ปี จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 42 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Adjective กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 เล่ม เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง Adjective ของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 แบ่งออกเป็น 9 เล่ม ดังนี้ เล่มที่ 1 เรื่อง ทำความรู้จักกับ Adjective เล่มที่ 2 เรื่อง Descriptive Adjective เล่มที่ 3 เรื่อง Possessive Adjective เล่มที่ 4 เรื่อง Quantitative Adjective เล่มที่ 5 เรื่อง Numeral Adjective เล่มที่ 6 เรื่อง Demonstrative Adjective เล่มที่ 7 เรื่อง Interrogative Adjective เล่มที่ 8 เรื่อง Proper Adjective เล่มที่ 9 เรื่อง Distributive Adjective 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 9 แผน 3) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบปกติ จำนวน 9 แผน 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Adjective จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.47-0.60 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.40-0.93 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพแบบฝึก E1 /E2 และการทดสอบค่า t

3. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

1. ดำเนินการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 เป็นกลุ่มควบคุม
2. ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบปกติ แบบฝึกเสริมทักษะ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Adjective และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3. เริ่มการสอนทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 10 ชั่วโมง ตั้งแต่ วันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2562 – 27 ธันวาคม พ.ศ. 2562

4. ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Adjective ผู้วิจัยทำการทดสอบผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน นำผลคะแนนไปวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ t test แบบ Independent Samples

5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนทำการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1 วิเคราะห์คะแนนพื้นฐาน T-test ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน	N	\bar{X}	S.D.	ค่า t	Sig
กลุ่มทดลอง	40	23.33	3.21		
กลุ่มควบคุม	40	23.25	2.99	.108*	.720

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนพื้นฐาน T-test ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาทดสอบโดยวิธีการหาค่า T-test พบว่า คะแนนทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะแบบภาคสนาม (n=30)

ประสิทธิภาพ	ร้อยละคะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกเสริมทักษะแต่ละชุด									ร้อยละคะแนนเฉลี่ยรวม \bar{X}	ความหมาย
	เล่ม 1	เล่ม 2	เล่ม 3	เล่ม 4	เล่ม 5	เล่ม 6	เล่ม 7	เล่ม 8	เล่ม 9		
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ ของแบบฝึกเสริมทักษะ (E ₁)	81.94	81.90	81.22	82.17	81.78	82.07	82.27	82.13	82.17	81.96	มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ของแบบฝึกเสริมทักษะ (E ₂)	82.33	82.00	81.33	82.33	82.33	82.33	82.33	82.67	82.33	82.22	มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
E ₁	81.96										มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
E ₂	82.22										

จากตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 81.96 และประสิทธิผลของผลลัพธ์เท่ากับ 82.22 แสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน	N	\bar{X}	S.D.	ค่า t	Sig
ก่อนเรียน	40	11.48	2.89		
หลังเรียน	40	25.78	3.08	48.361*	.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีเกณฑ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	Sig
ก่อนเรียน	40	11.80	2.56		
หลังเรียน	40	19.00	2.64	21.914*	.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีเกณฑ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

5. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	df	ค่า t	Sig
กลุ่มทดลอง	40	25.78	3.08	78		
กลุ่มควบคุม	40	19.00	2.64	76.26	10.569*	.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 25.78 ซึ่งสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติที่มี

คะแนนเฉลี่ย 19.00 โดยการทดสอบค่า (t-test) พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติซึ่งเป็นไปตามที่ตั้งสมมติฐานไว้

อภิปรายผล

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ

แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Adjective กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 9 แบบฝึก เล่มที่ 1 เรื่อง ทำความรู้จักกับ Adjective เล่มที่ 2 เรื่อง Descriptive Adjective เล่มที่ 3 เรื่อง Possessive Adjective เล่มที่ 4 เรื่อง Quantitative Adjective เล่มที่ 5 เรื่อง Numeral Adjective เล่มที่ 6 เรื่อง Demonstrative Adjective เล่มที่ 7 เรื่อง Interrogative Adjective เล่มที่ 8 เรื่อง Proper Adjective และเล่มที่ 9 เรื่อง Distributive Adjective โดยมีผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Adjective โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.44 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.96/82.22 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับสุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 60-61) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยา การเรียนรู้ ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ความครอบคลุม ความสอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ และคำสั่งชัดเจน และ ฐานยา อมรพลัง (2548, หน้า 78) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึก คือ แบบฝึกที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบน่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย มีการจัดกิจกรรมการฝึกที่สร้างความสนใจ และแบบฝึกนั้นควรทันสมัยอยู่เสมอ

2. ด้านการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Adjective สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 25.78 ซึ่งสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติที่มีคะแนนเฉลี่ย 19.00 โดยการทดสอบค่า (t-test) พบว่าค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการเรียนแบบฝึกเสริมทักษะสามารถทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ง่ายขึ้น สุวัลลี ขุนแสง (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ สอดคล้องงานวิจัยของ วรภรณ์ เพ็งปรางค์ (2554, หน้า 96) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนเอกสารคู่มือชุดการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติที่ใช้ครูเป็นผู้บรรยาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- (1) ครูผู้สอนควรบันทึกปัญหาหรือข้อบกพร่องที่พบในการทดลอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาในลำดับต่อไป
- (2) ครูผู้สอนควรช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนโดย การให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

(3) ควรฝึกฝนให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อสร้างพื้นฐานทางด้านภาษาให้กับนักเรียนเมื่ออยู่ในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษในเนื้อหาอื่นๆ และในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนทุกคนมีพื้นฐานทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

(2) ควรมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Adjective ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนว่ามีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด เมื่อได้เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. พุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

จารึก อยะวงศ์. (2556). **เด็กไทยอ่อนภาษาอังกฤษ ผิดที่หลักสูตร.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้ จาก :

<http://www.moe.go.th/index.php/ข่าวประกาศ/เด็กไทยอ่อนภาษาอังกฤษ- ผิดที่>

[หลักสูตร'/news_research/31736.](http://www.moe.go.th/index.php/ข่าวประกาศ/เด็กไทยอ่อนภาษาอังกฤษ- ผิดที่) (วันที่ค้นข้อมูล : 22 พฤศจิกายน 2562).

งานฝ่ายทะเบียนโรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา. (2561). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2561.**

โรงเรียนบ้านหนองโกวิทยา อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี.

ฐานิยา อมรพลัง. (2548). **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้หลักภาษาไทยเรื่องไตรยางศ์ด้วยแบบฝึกเกมและ**

เพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จิตติพงษ์ หน่องมา. (2557). **ผลของการใช้วิธีสอนแบบใช้สื่อมัลติมีเดียกับวิธีสอนแบบปกติ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์**

ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพพวช. 1 แผนกช่างยนต์. วิทยานิพนธ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน.มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นงเยาว์ ทองกำเนิด. (2558). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น**

ประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต

สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วราภรณ์ เพ็งปรางค์. (2554). **การพัฒนาเอกสารคู่มือชุดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ**

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. สุโขทัย : โรงเรียนบ้านวังธาร.

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). **ผลงานทางวิชาการสู่...การเลื่อนวิทยฐานะ.**

กรุงเทพฯ : อีเคบุคส์.

สุวัลลี ขุนแสง. (2560). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้น**

ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหินคอกควาย อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง.